

URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W POZNANIU

61-851 Poznań, ul. Zielona 8
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax. (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dn. 09.08.2000 r.

RPZ – 562-S/4/98/2000/D.O./360

Decyzja nr RPZ - 18/2000

I. Na podstawie art. 104 k.p.a. i art. 8 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. nr 52 z 1999 r. poz. 547), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych S. A. z siedzibą w Kaliszu przeciwko Gminie i Miastu Nowe Skalmierzyce - Zakładowi Gospodarki Komunalnej w Skalmierzycach **nakazuje się Gminie i Miastu Nowe Skalmierzyce zaniechanie stosowania praktyki monopolistycznej** polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku organizowania składowania i utylizacji stałych nieczystości komunalnych z terenu Gminy Nowe Skalmierzyce poprzez odmowę zapewnienia w/w Przedsiębiorstwu Usług Komunalnych S.A. miejsca składowania i utylizacji takich nieczystości, przy równoczesnym zapewnieniu takiego miejsca własnemu zakładowi, co:

- pogarsza możliwości nawiązania skutecznej konkurencji na rynku wywozu nieczystości stałych z terenu Gminy Nowe Skalmierzyce, a jednocześnie
- dyskryminuje działających na tym rynku konkurentów Gminy - Zakładu Gospodarki Komunalnej w Skalmierzycach.

II. Na podstawie art. 105 par. 1 k.p.a. umarza się postępowanie administracyjne wobec Gminy Sieroszewice.

Uzasadnienie

Decyzją nr RPZ – 6/99 z dnia 26 lutego 1999 r. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura w Poznaniu stwierdził stosowanie przez Gminę i Miasto Nowe Skalmierzyce – Zakład Gospodarki Komunalnej w Skalmierzycach (zwanej dalej Gminą – ZGK w Skalmierzycach) praktyk monopolistycznych określonych w artykułach 5 ust.1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. Nr 52 z 1999 r. poz.547 - zwanej dalej ustawą antymonopolową). Przypisując Gminie pozycję dominującą na lokalnym rynku organizowania składowania i utylizacji stałych odpadów komunalnych, Urząd uznał, iż

odmawiając Przedsiębiorstwu Usług Komunalnych S.A. w Kaliszu (zwanemu dalej Wnioskodawcą) prawa do składowania odpadów w ramach puli przyznanej ZGK w Skalmierzycach umową podpisaną przez Gminę z władzami Gminy Sieroszewice, Gmina Nowe Skalmierzyce przeciwdziałała ukształtowaniu warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji na rynku wywozu odpadów stałych (art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej) oraz dyskryminuje konkurentów w/w ZGK w Skalmierzycach (art. 5 ust. 1 pkt 3 w/w ustawy). W ocenie Urzędu Gmina Nowe Skalmierzyce nie wywiązała się z wykonania ciężącego na niej zadania własnego w zakresie zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty w zakresie utrzymania wysypisk i utylizacji odpadów oraz budowy, utrzymania i eksploatacji własnych lub wspólnych z innymi gminami składowisk odpadów komunalnych i obiektów wykorzystywania lub unieszkodliwiania tych odpadów, nałożonego na nią ustawą z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 1996 Nr 13 poz. 74 ze zm. - art. 7 ust. 1 pkt 3) oraz ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu porządku i czystości w gminach (Dz.U. Nr 132 poz. 622 ze zm. - art. 3 ust. 2 pkt 2) pomimo, iż istniały obiektywne możliwości zapewnienia Wnioskodawcy składowania odpadów na wysypisku w Sieroszewicach, w ramach puli przyznanej ZGK. Takie działanie Gminy, tłumaczone przez nią brakiem ustawowego obowiązku zapewnienia Wnioskodawcy miejsca składowania nieczystości oraz faktem, iż ona sama ma również problemy z zapewnieniem takiego miejsca własnemu zakładowi, Urząd ocenił jako naruszenie reguł konkurencji.

Od decyzji tej Gmina Nowe Skalmierzyce odwołała się, podnosząc iż niesłuszne jest stwierdzenie o ciężącym na niej obowiązku zapewnienia miejsca składowania nieczystości każdemu przedsiębiorcy, który zajmuje się ich wywozem z podległego jej terenu. Zdaniem Gminy miejsce takie w/w przedsiębiorcy zobowiązani są zapewnić sobie sami, w myśl przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Gmina podniosła ponadto, iż nie można nakładać na nią takiego obowiązku w okresie przejściowym, kiedy to w związku z budową nowego wysypiska a zamknięciem dotychczas użytkowanego, istnieją obiektywne trudności ze znalezieniem miejsca składowania dla nieczystości pochodzących z jej terenu. Trudności takie ma więc również podlegający jej zakład budżetowy.

Wyrokiem z dnia 21 lipca 1999r., sygn. akt XVII Ama 34/99, Sąd Antymonopolowy uchylił decyzję Urzędu, uznając iż zapadła ona z naruszeniem art. 61 par. 4 k.p.a. Zdaniem Sądu zaskarżona decyzja ingerowała w prawa właścicielskie Gminy Sieroszewice, a to uzasadnia na gruncie prawa administracyjnego traktowanie tej Gminy jako strony, w rozumieniu art. 28 k.p.a., w prowadzonym postępowaniu antymonopolowym. Ponieważ Gmina Sieroszewice nie została przez Urząd zawiadomiona o toczącym się postępowaniu, brak jej udziału w tym postępowaniu świadczy o istotnej jego wadliwości i stanowi podstawę do jego wznowienia (art. 145 par. 1 pkt 4 k.p.a.). Ponadto Sąd uznał, iż z tych samych względów zaskarżona decyzja jest niewykonalna. Jej niewykonalność również stanowi istotne naruszenie przepisów k.p.a., uzasadniające stwierdzenie jej nieważności na podstawie art. 156 par. 1 pkt 5 k.p.a.

Wobec uchylenia przez Sąd Antymonopolowy decyzji, pismem z dnia 3 listopada 1999r. Urząd skierował do Wnioskodawcy zapytanie, czy i w jakim zakresie podtrzymuje on swój wniosek z żądaniem zbadania, czy Gmina Nowe Skalmierzyce narusza przepisy ustawy antymonopolowej oraz o przedstawienie aktualnych problemów związanych ze składowaniem stałych odpadów komunalnych.

Pismem z dnia 30 listopada 1999r. Wnioskodawca podtrzymał swój wniosek, wyjaśniając jednocześnie, iż jak dotąd Gmina Nowe Skalmierzyce nie wskazała mu miejsca składowania odpadów pochodzących z jej terenu.

Uwzględniając stanowisko Wnioskodawcy oraz treść uzasadnienia wyroku, w dniu 03 grudnia 1999r. Urząd ponownie wszczął postępowanie administracyjne przeciwko Miastu i Gminie Nowe Skalmierzyce, powiadamiając o tym fakcie także władze Gminy Sieroszewice.

W odpowiedzi na w/w zawiadomienie Gmina Nowe Skalmierzyce podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w kwestii ustawowych obowiązków nałożonych na gminy w zakresie utrzymania czystości i porządku. Jej zdaniem obowiązki gminy w tym zakresie określa art. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Przepis ten stanowi, iż na gminie ciąży m.in. obowiązek budowy, utrzymania, eksploatacji własnych lub wspólnie z innymi gminami składowisk odpadów komunalnych i obiektów wykorzystywania i unieszkodliwiania tych odpadów. Obowiązek ten zdaniem Gminy Nowe Skalmierzyce jest przez nią wykonywany poprzez podjęcie prac związanych z budową nowego wysypiska w miejscowości Psary oraz poprzez tworzenie warunków do wykonywania prac związanych z utrzymaniem porządku na terenie gminy. W tym zakresie Gmina utworzyła Zakład Gospodarki Komunalnej oraz umożliwia innym przedsiębiorstwom, w tym Wnioskodawcy, prowadzenie działalności w zakresie wywozu odpadów, co w jej ocenie stanowi wystarczające przesłanki, do uznania, iż wypełnia nałożone na nią zadania. Zdaniem Gminy w okresie przejściowym, kiedy na terenie gminy nie ma czynnego wysypiska, każdy przedsiębiorca świadczący usługi wywozu odpadów powinien we własnym zakresie zapewnić sobie miejsce ich składowania. Gmina podkreśliła, iż ma takie same problemy z zapewnieniem miejsca składowania odpadów wywożonych przez ZGK, jak wnioskodawca.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Urząd ustalił i zważył, co następuje:

Zarzuty Wnioskodawcy dotyczą stanu, który istnieje od połowy 1998 r., kiedy to Gmina Nowe Skalmierzyce zamknęła wysypisko stałych nieczystości komunalnych w Chotowie, a Gmina Sieroszewice odmówiła mu prawa składowania na jej wysypisku nieczystości pochodzących z terenu gminy Nowe Skalmierzyce. Od tych zdarzeń datują się problemy Wnioskodawcy ze składowaniem stałych odpadów komunalnych wywożonych przez niego z terenu tej gminy. Jest poza sporem, iż ten sam problem miała również Gmina Nowe Skalmierzyce, bowiem wysypisko w Chotowie zostało zapelnione, a prace zmierzające do wybudowania nowego wysypiska w miejscowości Psary zostały dopiero podjęte. Przeprowadzone przez Urząd uzupełniające postępowanie wyjaśniające wykazało, iż stan taki trwa nadal. Stare wysypisko jest nieczynne, a uruchomienie nowego planowane jest na koniec 2001 rok. W porównaniu do okresu objętego postępowaniem dowodowym zakończonym wydaniem uchylonej decyzji, zmianie uległo jednakże miejsce składowania nieczystości przez Gminę - Zakład Gospodarki Komunalnej w Skalmierzycach. Gmina Nowe Skalmierzyce nie korzysta już z wysypiska znajdującego się na terenie gminy Sieroszewice. Zakład Gospodarki Komunalnej w Skalmierzycach nieczystości wywozi obecnie na teren prywatny, położony w miejscowości Miedzianów. Teren ten jest własnością pana Stanisława Stempniaka, z którym w dniu 31.08.1999 r. Gmina i Miasto Nowe Skalmierzyce zawarła umowę użyczenia działki o powierzchni 0,75 ha. Na mocy tej umowy Gmina uzyskała prawo do nieodpłatnego użytkowania i zagospodarowania w/w działki, w zamian zobowiązując się do wykonania na swój koszt przyłącza wodnego o wartości ok. 700 zł. Jako miejsce składowania odpadów wywożonych przez ZGK teren w Miedzianowie wykorzystywany jest

od września 1999 r. W momencie rozpoczęcia składowania odpadów teren ten nie spełniał wymogów formalnoprawnych, koniecznych do wykorzystywania go na składowisko nieczystości. Fakt ten potwierdziła kontrola przeprowadzona przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu – delegaturę w Kaliszu. W zarządzeniu pokontrolnym z dnia 28.02.2000 r. Gmina została zobowiązana do natychmiastowego zaprzestania składowania odpadów komunalnych na terenie nielegalnego wysypiska w Miedzianowie. Do czasu zakończenia przez Urząd postępowania ZGK jednakże nadal korzysta z tego wysypiska, a z wyjaśnień złożonych przez Burmistrza wynika, iż Gmina została zobowiązana do jego pełnej rekultywacji.

W porównaniu do okresu objętego decyzją uchyloną przez Sąd Antymonopolowy, nie uległo również zmianie stanowisko Gminy Nowe Skalmierzyce w zakresie obowiązku zapewnienia Wnioskodawcy miejsca składowania nieczystości wywożonych przez niego z jej terenu. Gmina nie zgadza się z twierdzeniem, iż spoczywa na niej ustawowy obowiązek zapewnienia Wnioskodawcy takiego miejsca. Gmina dodatkowo podniosła, iż trudności ze składowaniem nieczystości spowodowane są wcześniejszym wypełnieniem wysypiska w Chotowie, do czego w jej ocenie przyczynił się również Wnioskodawca, przywożąc na nie nieczystości spoza terenu gminy. Wnioski takie Gmina wyciągnęła analizując książkę raportów na podstawie której wystawiano noty obciążeniowe za składowane odpady. Powyższemu twierdzeniu Wnioskodawca kategorycznie zaprzeczył, wskazując iż wzrost ilości wywożonych przez niego nieczystości spowodowany był wzrostem ilości obsługiwanych podmiotów oraz rozwojem cywilizacyjnym.

Ponieważ zdaniem Sądu uchylona decyzja ingerowała w prawa właścicielskie Gminy Sieroszewice, prowadząc uzupełniające postępowanie dowodowe Urząd zawiadomił o ponownym wszczęciu postępowania także tę Gminę. Gmina Sieroszewice jest bowiem właścicielem wysypiska w Bilczewie, z którego Gmina Nowe Skalmierzyce korzystała w tym czasie. W toku postępowania okazało się jednak, iż z wysypiska w Bilczewie Gmina ta korzystała do końca 1999 roku. Od stycznia 2000 roku ZGK w Skalmierzycach nieczystości stałe wywozi do miejscowości Miedzianów, składując je na terenie będącym własnością prywatną. Z chwilą zaprzestania korzystania przez Gminę Nowe Skalmierzyce z wysypiska będącego własnością Gminy Sieroszewice, odpadły przesłanki uzasadniające uznanie tej Gminy za stronę prowadzonego przez Urząd postępowania. Stąd w oparciu o przepis art. 105 par. 1 k.p.a. postępowanie administracyjne wobec tej Gminy zostało umorzone (punkt II sentencji decyzji).

Gminie Nowe Skalmierzyce postawiony został zarzut naruszenia *art. 5 ust. 1* ustawy antymonopolowej. Praktyki monopolistyczne zakazane przepisami *art. 5 w/w* ustawy odnoszą się do działań przedsiębiorców posiadających na rynkach swego działania pozycję dominującą w rozumieniu *art. 2 pkt 7* ustawy. Zgodnie z tym artykułem pozycję dominującą na rynku zajmuje przedsiębiorca, który nie spotyka się na tym rynku z istotną konkurencją. Artykuł ten zawiera domniemanie, że przy udziale w rynku w wysokości przekraczającej 40% można uznać, iż jego pozycja jest dominująca. Kwalifikowaną postacią pozycji dominującej na rynku jest pozycja monopolistyczna, zdefiniowana w *art. 2 pkt 6* ustawy. Zgodnie z tym artykułem przedsiębiorca zajmuje pozycję monopolistyczną na rynku, gdy nie spotyka się z konkurencją ze strony innych przedsiębiorców.

Zarzuty postawione Gminie Nowe Skalmierzyce zostały sprecyzowane jako naruszenie dwóch przepisów ustawy antymonopolowej: *art. 5 ust. 1 pkt 1* oraz *art. 5 ust. 1 pkt 3*. Pierwszy z tych przepisów zakazuje stosowania praktyk monopolistycznych

polegających na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji, drugi sprzedaży towarów w sposób powodujący uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorców. Do naruszenia w/w przepisów dochodzi wówczas, gdy w wyniku bezprawnych poczynań przedsiębiorcy dysponującego wymaganą siłą rynkową, działający na rynku przedsiębiorcy nie mają równoprawnych warunków funkcjonowania. Rezultatem takich działań może być pogorszenie możliwości nawiązania skutecznej konkurencji z przedsiębiorcą uprzywilejowanym, co nie tylko dyskryminuje jego konkurentów, ale także przeciwdziała rozwojowi konkurencji na rynku.

Gmina Nowe Skalmierzyce działa na dwóch rynkach: *organizowania składowania i utylizacji stałych nieczystości komunalnych oraz wywozu takich nieczystości*. Na pierwszym z tych rynków posiada monopol prawny, zagwarantowany przepisami ustaw o samorządzie gminnym oraz o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Działalność w zakresie wywozu stałych nieczystości komunalnych prowadzi w warunkach konkurencji, poprzez swój zakład budżetowy (ZGK) w Skalmierzycach. Konkurentami ZGK na tym rynku są: Wnioskodawca oraz Przedsiębiorstwo Oczyszczania Miasta „EKO” S.c. z siedzibą w Kaliszu. W stosunku do okresu objętego uchyloną przez Sąd Antymonopolowy decyzją Urzędu, na rynku tym znacząco wzrosła pozycja ZGK, które przejęło zlecenia od większości posesji obsługiwanych wówczas przez Wnioskodawcę. W 1997 roku Wnioskodawca obsługiwał 448 posesji, obecnie 131 (dowód: pismo Wnioskodawcy z dnia 05.04.2000 r. – karta akt 19).

Ocena zachowania Gminy Nowe Skalmierzyce w ramach postępowania prowadzonego przez Urząd może następować wyłącznie w oparciu o przepisy ustawy antymonopolowej. Rozstrzygnięcie, które z nałożonych na nie zadań mają charakter obowiązkowy oraz czy zadania te gminy wykonują, nie należy do kompetencji organu antymonopolowego. Nadzór w tym zakresie, na mocy ustawy o samorządzie gminnym, sprawuje właściwy wojewoda. Zadaniem Urzędu jest natomiast wyjaśnienie, czy w wyniku działań podejmowanych przez gminy, w tym również w ramach wykonywania zadań własnych, zostają naruszone przepisy ustawy antymonopolowej. Do naruszenia przepisów ustawy antymonopolowej dochodzi wtedy, gdy w wyniku bezprawnych działań przedsiębiorcy dysponującego silną pozycją rynkową naruszone zostają reguły konkurencji. Gmina, która posiada pozycję monopolistyczną na rynku organizowania składowania i utylizacji stałych nieczystości komunalnych, działalność na tym rynku powinna prowadzić w sposób, który zapewnia respektowanie tych reguł.

[Przepisy ustawy antymonopolowej nakazują, jak wyżej wspomniano, równoprawnie traktować wszystkich odbiorców usług czy towarów oferowanych przez przedsiębiorcę działającego w warunkach dominacji rynkowej. Odmawiając Wnioskodawcy prawa składowania nieczystości, w miejscu z którego korzysta jej własny zakład, wymogu tego Gmina Nowe Skalmierzyce nie spełniła.] Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala bowiem stwierdzić, iż analogicznie do okresu gdy ZGK korzystał z wysypiska znajdującego się na terenie gminy Sieroszewice, również w przypadku tymczasowego wysypiska w miejscowości Miedzianów istnieją obiektywne warunki do zapewnienia przez Gminę Nowe Skalmierzyce miejsca składowania nieczystości pozostałym przedsiębiorcom zajmującym się wywozem nieczystości z jej terenu, w tym Wnioskodawcy. Z informacji nadesłanych przez Gminę wynika bowiem, iż to z jej inicjatywy doszło do przeznaczenia tego terenu na składowisko nieczystości, a ZGK nim administruje. Od jej decyzji zależy więc udostępnienie tego miejsca także Wnioskodawcy. Natomiast w okresie, gdy ZGK korzystał z wysypiska położonego na terenie gminy Sieroszewice, nie było przeszkód, aby Wnioskodawca korzystał z tego miejsca składowania odpadów w ramach puli przydzielonej

ZGK. Odmowa z jaką wówczas spotkał się ze strony Gminy spowodowana była jej stanowiskiem co do braku jej ustawowego obowiązku w zakresie znalezienia takiego miejsca przedsiębiorcom zajmującym się wywozem nieczystości.

Zarówno ZGK jak i wnioskodawca działają na tym samym rynku wywozu stałych nieczystości komunalnych. Są więc konkurentami. W sytuacji, gdy Gmina zapewnia miejsce składowania nieczystości wyłącznie swojemu zakładowi i jednocześnie nie ma obiektywnych przeszkód, aby miejsce to zostało udostępnione wszystkim przedsiębiorcom zajmującym się wywozem nieczystości z terenu gminy, ZGK jest w pozycji uprzywilejowanej. Zdaniem Urzędu zarówno w okresie, gdy ZGK korzystał z wysypiska na terenie gminy Sieroszewice, jak i obecnie gdy nieczystości wywozi do Miedzianowa, nie zaistniały żadne obiektywne przeszkody, które uzasadniałyby odmowę korzystania z tych miejsc składowania nieczystości przez Wnioskodawcę. Wbrew twierdzeniom Gminy nie można bowiem przyjąć, iż przeszkodą taką są trudności, jakie ona sama ma ze znalezieniem takiego miejsca, jak i ponoszenie przez nią kosztów rekultywacji wysypiska. W niniejszej sprawie istotne jest bowiem to, iż miejsce takie Gmina znalazła, zawierając porozumienie z gminą Sieroszewice, a następnie z właścicielem terenu w Miedzianowie. W tym miejscu należy ponadto wspomnieć, iż Gmina ma daleko większe możliwości znalezienia miejsca składowania odpadów, aniżeli nie związany z nią przedsiębiorca. Odnośnie ponoszenia kosztów rekultywacji terenu wysypiska należy natomiast zauważyć, iż koszty takie mogą zostać w kalkulowane w cenę przyjęcia odpadów na wysypisko. Koszty te ponosiłby więc również wnioskodawca, płacąc cenę skalkulowaną z uwzględnieniem tego czynnika.

Tymczasem od 1998 roku Wnioskodawca korzysta z wysypiska znajdującego się w miejscowości Kamień, a więc odległego o ok. 35 kilometrów od Nowych Skalmierzyc. Do końca 1999r. ZGK składował nieczystości na wysypisku w miejscowości Bilczew (gmina Sieroszewice), a obecnie składowuje je w miejscowości Miedzianów. Zarówno Bilczew jak i Miedzianów znajdują się w odległości ok. 10 kilometrów od Nowych Skalmierzyc. Takie różnice w odległości do miejsc składowania nieczystości powodują, iż ZGK może skutecznie konkurować cenowo z ofertą Wnioskodawcy. Koszt paliwa jest znaczącą pozycją w kalkulacji ceny wywozu nieczystości. W kalkulacjach znanych Urzędowi z prowadzonych postępowań koszt zakupu paliwa stanowi ok. 20 - 30% kosztów ogólnych składających się na cenę wywozu nieczystości (dowód: kserokopie kalkulacji cen - karty akt nr 32-39). Istotną pozycją tych kalkulacji jest ponadto także koszt amortyzacji pojazdów. W przypadku pokonywania większych odległości pojazdy ulegają szybszemu zużyciu. Amortyzacja rozłożona jest więc na krótszy okres czasu, co skutkuje przyjęciem do kalkulacji ceny wyższych stawek odpisów amortyzacyjnych. Konsekwencją pokonywania większych odległości jest więc wzrost ceny usługi, a to prowadzi do utraty zleceń. Właśnie z taką sytuacją mamy do czynienia w przypadku Wnioskodawcy, któremu w okresie ostatnich dwóch lat liczba obsługiwanych posesji zmniejszyła się z 448 do 131.

Uwzględniając powyższe okoliczności Urząd uznał, iż odmawiając Wnioskodawcy prawa składowania stałych nieczystości komunalnych w miejscu, z którego korzysta ZGK, Gmina Nowe Skalmierzyce przeciwdziała rozwojowi konkurencji na rynku wywozu nieczystości oraz dyskryminuje działającego na tym rynku konkurenta tego zakładu.

Stąd orzeczono, jak w sentencji decyzji.

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego, za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Poznaniu, w terminie dwóch tygodni od daty doręczenia decyzji.

DYREKTOR
Delegatury w Poznaniu

Dr. Edward Stawicki

Otrzymują:

- 1) PUK S.A.
62-800 Kalisz, ul. Bażancia 1a
- 2) Gmina i Miasto Nowe Skalmierzyce – Zarząd
Urząd Gminy i Miasta
63-460 Nowe Skalmierzyce, ul. Ostrowska 8
- 3) Gmina Sieroszewice – Zarząd Gminy
Urząd Gminy, 63-405 Sieroszewice,
- 4) UOKiK – Departament Prawny, Warszawa